

Gekwetste ouders

Bemoediging van de week aflevering 257

Aflevering 257 Gekwetste ouders

Lieve mensen,

Het is al wat jaartjes geleden dat bij een van onze jongens de amandelen geknipt moesten worden. Hij was amper vier jaar oud toen dit gebeurde. Wim had hem 's morgens naar het ziekenhuis gebracht en ik zou, zodra hij uit de uitslaapkamer kwam, bij hem komen in het ziekenhuis. Terwijl ik bij dat kleine mannetje zat, zachtjes over zijn ruggetje wreef, en troostend hem toesprak, gebeurde er iets dat ik niet kon verklaren en zeker ook niet begreep. Mijn zoontje gaf duidelijk te kennen dat hij het beter vond dat ik wegging, naar huis. "Mama, ga maar weg, ga maar naar huis." Ik snapte er niets van. Alles wat ik verwachtte, maar niet een zieke knulletje dat me niet wilde zien. Omdat hij dit bleef zeggen, vond ik het beter voor zijn rust om er gehoor aan te geven. Ik ben afgedropen, maar wat voelde me als moeder afgaan.

Als een vier jarig hummeltje zijn boosheid en ongenoegens uit, kan je het nog wel relativeren als vader of moeder. Maar kleine kinderen worden groot en zodra ze wat ouder worden, doen hun woorden soms meer pijn. Van een negatief kleutertje kun je nog wel wat hebben, maar de uitlatingen van een negatieve puber kunnen je al heel hard treffen. En een negatief ingesteld volwassen kind, daar kun je als ouder al helemaal niet meer om heen. Dan werkt de verzuchting niet meer: "Ik kan ze wel achter het behang plakken!" Dan wil je zelf wel achter het behang, om de pijn te voorkomen.

Gekwetste ouders.

Ze zijn er, maar wat zijn ze stil. Ouders praten niet graag over de vuile was binnen hun gezin. En gekwetst worden door je kind, reken maar dat dit als vuile was beleefd wordt. Dat moet binnen blijven.

Ouders maken van alles mee met hun kinderen. De meest moeilijke situaties worden veelal in stilte geïncasseerd en verwerkt. Er wordt nauwelijks over gesproken. Huiselijk geweld van kinderen naar hun ouders is in de afgelopen jaren fors gestegen. Het verliezen van respect voor ouders, is een verlies van Gods uitdrukkelijke wil en zijn wet in onze relaties.

Daarom wil ik dit onderwerp zeker in deze serie benoemen: ouders met hun gekwetste gevoelens... waar vinden ze hun troost en hulp? Waar is God in dit soort situaties om je te raden en bij te staan? Bij de meesten mensen zal huiselijk geweld niet aan de orde zijn, maar het komt wel voor. Een voortdurend conflict, die zeurende negatieve onderstroom in een relatie, kan traumatische gevolgen hebben. Mensen, en dus ook ouders, verlangen naar harmonie met hun kinderen, naar liefde en veiligheid. Je bent niet veilig als je steeds aangevallen wordt door een zoon of dochter. Of als je regelmatig afgesnauwd wordt, verbeterd, of genegeerd wordt. Dat kinderen trauma's kunnen oplopen in hun kinderjaren, dat is volstrekt duidelijk, maar vergeet niet dat ouders diepe wonden er aan over kunnen houden, als ze bijvoorbeeld geen kans krijgen om deel te hebben aan het gezin van hun zoon of dochter. Welke ouder haalt onverschillig de schouders op en denkt: "Het kan mij wat schelen wat mijn kind van me denkt of vindt...?"

Het kan de meeste ouders wel iets schelen! Ga daar maar van uit. Al kunnen ze zich maar moeizaam uiten, er zitten wel degelijk beurse blauwe plekken in hun ziel...

God in onze relaties!

God, de Eeuwige is onze Vader! Ja, dat is Hij! Daarin ligt al een machtige herkenning voor elke ouder die zich geplaatst ziet tegenover een kind dat hem of haar weet te kwetsen en te raken. Ik lees graag die prachtige woorden van Vader God, geschreven door Jesaja:

Jesaja 65, vers 1,2,3, (NBV) (tussen haakjes staat wat ik denk dat God als Vader ons laat zien.)

Al vragen ze niet naar Mij, toch laat ik me raadplegen...

(met andere woorden zegt God de Vader: “Als ze op een goede dag toch naar Me vragen, dan zal ik zonder verwijt hier op in gaan!”)

En al zoeken ze me niet, toch laat ik me vinden.

(met andere woorden: al komen ze niet veel bij me, zodra ze wel een keertje komen, wil ik er ook helemaal voor ze zijn, en ik doe het zonder verwijt!)

Al roept dit volk mijn naam niet aan, toch antwoord ik: Hier ben Ik, Hier ben Ik!

(met andere woorden: al lijkt ik geen plaats in hun denken en leven te hebben, ze weten niet dat Ik elke dag aan hen denk, voor hen bid en pleit. Mijn hele wezen, alles van mij drukt dit uit: ik ben er toch voor je!)

Heel de dag sta ik met uitgestoken handen tegenover een opstandig volk,

(hoeveel ze ook rebelleren tegen mij, mijn houding en mijn liefde voor hen, kan niet veranderen door hun gedrag.)

Als ik deze kostbare woorden op mijn ziel laat inwerken, dan weet ik dat ik nog veel kan leren van mijn Hemelse Vader. Hij gaat me voor in hoe ik met mijn kinderen dwars door een conflict, dwars door afwijzing en miscommunicatie heen kan komen. Vader God doet het ouderschap voor! Zelfs bij afgewezen ouderschap! Hij weet immers zo goed hoe pijnlijk dit aanvoelt!

God houdt ons hierbij niet het onvolkomene, het menselijke voor, maar het volkomene dat van Hem is. Vergeet niet dat dit de houding is, waarvan God gelooft dat het effect zal hebben op zijn verloren kinderen! Uiteindelijk is elk mensenkind in principe Gods kind. Hij wil hem of haar terugwinnen met zijn Vaderlijke liefde en genade. Geen mens is gemaakt voor de hel, maar voor Gods eer, glorie en vanwege zijn Vaderschap.

God kiest voor deze weg, omdat het een beter resultaat geeft, dan het regeren met harde hand, of het dwingen tot gehoorzaamheid door manipulatie of dreiging. Geen angst, geen geweld, maar door de zachte liefdevolle hand van Gods Geest.

Deze liefdevolle Vader is mijn gids. Hij is voor mij als ouder, in staat om al het verdriet dat ik in mijn leven oploep als moeder, als ouder, te verzachten met zijn liefde en genade. Terwijl Hij de pijn uit mijn ziel wegmasseert, motiveert God mij om te kiezen voor een ouderschap dat naar het voorbeeld is van mijn hemelse Vader.

Het is niet altijd de makkelijkste weg, maar wel de weg met de meeste zegen en effect!

Mag de Heer je bemoedigen, zeker als ook jij moet omgaan met gekwetste gevoelens in je relatie tot je kinderen, waar je zielsveel van houdt. Laat God je inspireren: overwin het kwade, door het goede!

Met liefs, Gerry

De [video bemoediging](#) die hoort bij deze tekstbijlage bekijkt u op de [website](#) van de Bemoedigingssite

Zowel de video als deze tekstbijlage zijn auteursrechtelijk beschermd en mogen uitsluitend gebruikt worden in kleine kring.

Deze uitgave is Pro Deo tot stand gekomen, echter dit werk kan niet bestaan zonder hulp van onze donoren. Ook u kunt dit werk ondersteunen, meer informatie vindt u op de [website](#)